

IGELITURGIA 2023. JÚLIUS

- 2. vasárnap:** Évközi 13. vasárnap: 2Kir 4,8-11.14-16a; Zsolt 88 Róm 6,3-4.8-11 Mt 10,37-42
- 3. hétfő:** Szent Tamás apostol – Ü: Ef 2,19-22; Zsolt 116; Jn 20,24-29
- 7. péntek:** 13. évközi hét péntek, Elsópéntek: Ter 23,1-4.19;24,1-8.62-67; Zsolt 105; Mt 9,9-13
- 9. vasárnap:** Évközi 14. vasárnap: Zak 9,9-10; Zsolt 144; Róm 8,9.11-13; Mt 11,25-30
- 11. kedd:** Szent Benedek, apát, Európa fővédőszentje – Ü
Péld 2,1-9; Zsolt 33; Mt 19,27-29
- 16. vasárnap:** Évközi 15. vasárnap: Iz 55,10-1; Zsolt 64 Róm 8,18-23; Mt 13,1-23
rövidebb: Mt 13,1-9
- 22. szombat:** Szent Mária Magdolna – Ü: Én 3,1-4a; Zsolt 62; 2Kor 5,14-17; Jn 20,1.11-18
- 23. vasárnap:** Évközi 16. vasárnap: Bölcs 12,13.16-19; Zsolt 85 Róm 8,26-27; Mt 13,24-43
rövidebb: Mt 13,24-30; Nagyszülők és idősek világnapja
- 25. kedd:** Szent Jakab apostol – Ü: 2Kor 4,7-15; Zsolt 125; Mt 20,20-28
- 26. szerda:** 16. évközi hét szerda; Kiv 16,1-5.9-15; Zsolt 77; Mt 13,1-9
- 30. vasárnap:** Emléknap:Szent Joakim és Szent Anna, Szűz Mária szülei
Évközi 17. vasárnap; 1Kir 3.5.7-12; Zsolt 118; Róm 8,28-30; Mt 13,44-52

ESEMÉNYNAPTÁR

- Július 2.** Első vasárnap, Sarlós Boldogasszony ünnepe.
Templomunkban ½ 5-től szentségimádás és 18 órától gitáros mise lesz.
Ezen a napon lesz a „Péterfillérek” gyűjtése.

ÖRÖMMEL KÖZÖLJÜK, HOGY ISMÉT LESZNEK „TEMPLOMKERTI ESTÉK”!

A programok szervezés alatt állnak, az első hármát alább közöljük:

ELSŐ RENDEZVÉNY:

Július 8. 19 órákor Nyári Károly: „A szeretet hangja” koncert
Nyári Aliz és Nyári Edit meghívottak fellépésével.

MÁSODIK RENDEZVÉNY:

Július 15. 19 órákor Dr. Bagdy Emőke professzorasszony előadása

HARMADIK RENDEZVÉNY:

Július 22. 19 órákor A „Magyar Passio” c. film, Eperjes Károly művész úr előadásával.

*Az előadások ingyenesek, de adományt elfogadunk
templomunk orgonájának folyamatban lévő javításának fedezetére.*

- Július 26.** Szent Anna és Joachim, Szűz Mária szüleinek ünnepe.
Imádkozzunk a nagyszülőkért!

Megjelenik havonta. Kiadásáért a Képviselő-testület elnöke felel.
1029 Budapest, Templomkert 1.

27. évfolyam 7. szám (319)
2023. július

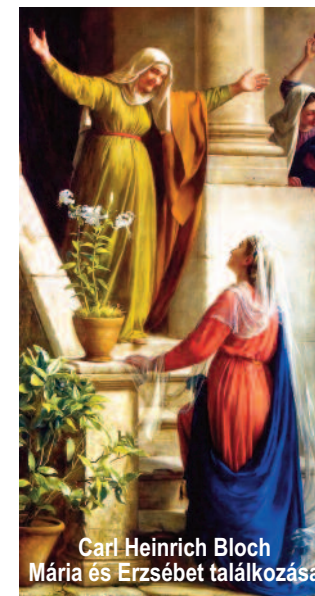
Ferenc pápa ÜZENET A NAGYSZÜLÖKHOZ ÉS AZ IDŐSEKHEZ

Ferenc pápa 2021-ben vezette be a nagyszülők és idősek világnapját, melyet minden évben július 4. vasárnapján ünneplünk. Ebből az alkalmából idén levélben fordult az érintettekhez:

Szép az, hogy idén közel esik egymáshoz a nagyszülők és idősek világnapja, valamint az ifjúsági világnap; mindkettőnek a témája Mária „sietsége” Erzsébet meglátogatásakor, s így ez arra készit bennünket, hogy gondolkodjunk el a fiatalok és az idősek közötti kötelékről.

Az Úr reméli, hogy a fiatalok az idősekkel találkozáskor elfogadják a meghívást az emlékezet őrzésére, és rajtuk keresztül felismerik annak ajándékát, hogy egy nagyobb történelemhez tartoznak. Egy idősebb ember barátsága segít a fiatalnak, hogy ne szűkítse életét a jelenre, és ne feledje, hogy nem minden az ő képességein múlik. Az idősebbek számára pedig egy fiatal jelenléte reményt ad arra, hogy amit megéltek, nem vész el, és álmaik megvalósulnak.

A legnagyobb dolgok és a legszebb álmok nem egy pillanat alatt valósulnak meg, hanem növekedésen és érésen keresztül: egy úton, párbeszédben, kapcsolatban. Ezért azok, akik csak az azonnal elérhetőre, a gyorsan és mohón megszerzendő saját előnyeikre, a „mindent és most” logikájára összpontosítanak, szem elől tévesztik Isten cselekvését. Ezzel szemben az Ő szeretetprojektje átfogja a múltat, a jelent és a jövőt, átöleli és összeköti a nemzedékeket. A fiatalabbak számára ez azt jelenti, hogy túl kell lépniük a pillanatnyi adottságon, amelybe a virtuális valóság bezár bennünket, mely gyakran visszatart a konkrét cselekvéstől; az idősebbek számára pedig azt jelenti, hogy ne emésszük magunkat megfogyatkozó erőnk miatt, és ne bánkódjunk az elveszített lehetőségeken. Nézzünk előre! Engedjük, hogy alakítson bennünket Isten kegyelme, mely nemzedékről nemzedékre megszabadít a tétlenségtől és a múlton való rágódástól!

Máriának és Erzsébetnek, a fiatalnak és az idősnek a találkozásában Isten a jövőjét adja nekünk. Mária útja és Erzsébet befogadása ugyanis megnyitja az ajtót az üdvösség megnyilvánulása előtt: ölelésükön keresztül Isten irgalmassága örömteli szelídséggel tör be az emberi történelembe. Szeretnék tehát mindenkit arra kérni, hogy gondoljon erre a találkozásra, sőt, csukja be a szemét, és képzelje el, mint egy pillanatfelvételen, a fiatal Istenanyának és Keresztelő Szent János idős édesanyjának az ölelését; jelenítse meg elméjében, képzelje el szívében, és ragyogó belső ikonként rögzítse lelkében.

Továbbá arra kérek benneteket, hogy a képzelet világából lépünk át a konkrét tettek mezejére, hogy magunkhoz öleljük a nagyszülőket és az időseket. Ne hagyjuk őket magukra! Jelenlétük értékes a családban és a tágabb közösségekben; tudatosítja bennünk, hogy közös az örökségünk, és egy olyan nép részei vagyunk, amely őrzi gyökereit. Igen, az idősek adják át nekünk annak tudatát, hogy Isten szent népéhez tartozunk. Az Egyháznak és a társadalomnak is szüksége van rájuk. A jövő építéséhez szükséges múltat adják át a jelennek. Becsüljük meg őket! Ne fosszuk meg magunkat társaságuktól, és ne fosszuk meg őket a mi társaságunktól! Ne engedjük, hogy félredobják őket!

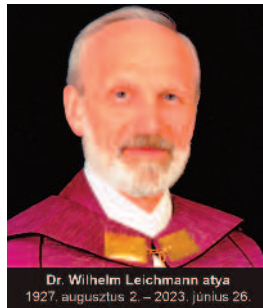
A nagyszülők és idősek világnapja a remény finom, apró jele akar lenni számukra és az egész Egyház számára. Ezért ismételtlen arra kérek mindenkit – az egyházmegyéket, az egyházközségeket, az egyesületeket, a közösségeket –, hogy ünnepeljék meg ezt a világnapot, a fiatalok és idősek újbóli találkozásának túlradó örömet helyezve a középpontba. Nektek, fiatalok, azt szeretném mondani: látogassátok meg nagyszüleiteket, látogassátok meg egy magányos idős embert! Az ő imája védelmez majd benneteket. Titeket, idősek, pedig arra kérek, hogy kíséreljétek imáitokkal a fiatalokat. Ők Isten válaszát jelentik kéréseitekre, annak gyümölcsét képviselik, amit ti vetettetek, annak jelei ők, hogy Isten nem hagyja magára népét, hanem mindig megfiatalítja a Szentlélek képzelőerejével.

Kedves nagyszülők, kedves idős testvéreim és nővéreim, Mária és Erzsébet ölelésének áldása áradjon rátok, és töltsse el szíveteket békével! Szeretettel adom rátok áldásomat!

ELHUNYT WILHELM LEICHMANN ATYA

Egy közösségből, ha valaki eltávozik az Örök Hazába, akkor mindig nagy úrt hagy maga után. Miért? Azért, mert ismerték és szerették. Ilyen volt WILHELM LEICHMANN atya, akinek az Úr különös kegyelméből érett életkorában úgy elmélyült a hite, hogy addigi komoly állását föladta, házáat és telkét eladta, és 52 évesen a papi hivatást választotta. Nyugdíjas korában Máriaremetére költözve nagyon sok jót tett a Szereteláng Mozgalomnak, a máriaremetei Plébániának és a Szentlélek templomnak (angyal szobrok és kőfal restaurálása; Fájdalmas Anya szobor restaurálása és tetőzete). Jótetteit mindig úgy tervezte és valósította meg, hogy a hírnév és dicsőség a jó Istené! Papi feladatát, jótetteit nagy szeretettel, szép csendben végezte. Papságában is kapott még a jó Istentől több, mint 40 évet. Temetése a Remetekertvárosi Szentlélek templom kriptájában lesz **július 6-án 11 órakor**, engesztelő szentmise keretében, melyet Mohos Gábor segédpüspök vezet. Bazilikánkban **július 11-én, a ½ 11 órai** szentmisét Vilmos atya lelki üdvéért mutatjuk be.

R.I.P.

Dr. Wilhelm Leichmann atya
1927. augusztus 2. – 2023. június 26.

Esterházy László atya

értük őszintén imádkozni. Legyenek ők is boldog Krisztus-hívő emberek, akkor is, ha most éppen háborút szítanak, a pénzügyi hatalmukat akarják még inkább növelni, vagy leigázni más népeket. Értük is imádkozni kell. Jézus tisztán tanítja, hogy imádkozzatok ellenségeitekért, mert lehet, hogy ebből az ellenségéből barát lesz.

Éppen erre a helyzetre kaptunk egy imát egy hatgyermekes magyar édesanyján, Erzsébet asszonyon keresztül (*aki a Máriaremetei kegytemplom közelében élt*). Ez az Úrral való egység imája, ami nagyon mély imádság, és akár kísértésben, akár máskor is, valójában bármikor elmondható. Amióta megtanultam, én minden reggel úgy kezdem a napomat Jézussal, hogy „Lábunk együtt járjon, kezünk együtt gyűjtsön, szívünk együtt dobbanjon...” Arra kérek mindenkit, imádkozzuk el ezt naponta, hogy a Jóisten védje meg Magyarországot, hozza el a békét! Jézus Krisztus legyen Magyarország királya, mert akkor más nem uralkodhat rajta!

Ezen az imán rajta van Erdő Péter bíboros atya *nihi obstatja*, ezért ez egy egyháziilag elismert ima. Jim atya tanúságtétele szerint valóban megvakítja a sátánt. Ő megtapasztalta azt, hogy valaki huszonöt évi megszállottság után szabadult meg a gonosztól ennek az imának a hatására. Ez az ima olyan, mint egy gyógyszer. Amikor először beveszek egy pirulát, azért teszem, mert tudom, hogy használni fog nekem, anélkül, hogy valaha is bevettem volna, hiszen látom, hogy másokon már működött. Ez az ima, hogyha hittel imádkozzuk, akkor valóban megvakítja, megbénítja a sátánt. Ezért fontos ezt nekünk imádkozni! Ezért hoztunk létre egy honlapot is, aminek a címe corpusdomini.katolikus.hu, ahol ki-kí vállalhat imát. Akár az Egység imáját, akár a rózsafüzért, amit naponta én is el szoktam imádkozni a békéért, a világ vezetőinek megtéréséért, az Egyház megerősödéséért, a fiatalokért és az elhunytakért. Vagy ha valaki börtönt vállal ugyanezért, elég csak a települését beírnia, máris megjelenik a honlapon egy kis márkert, egy kis jelző, és látjuk, hányan vagyunk.

Nem vagyunk egyedül imamozgalmunkkal a világban, hiszen pl. Németországban egy szép kezdeményezés hatására eddig 800 településen minden szerda este 7 órakor együtt imádkozzák nyílt terepen a rózsafüzért. Nyolcszáz városban! Tehát úgy tűnik, hogy Európa irányultsága nem egyenlő a politikusok véleményével, hiszen nagyon sokan imádkoznak, nagyon keményen a békéért.

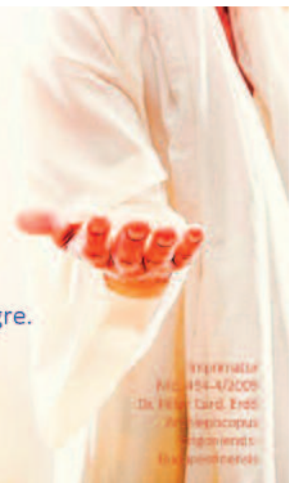
Ne legyen hatalma fölöttünk és senki emberfia fölött a sátánnak, hanem Jézus Krisztus uralkodjék minden ember szívében! Az a legfontosabb, hogy mi vegyük komolyan: most tényleg veszély van, és a veszélyben imádkozni kell. Nekünk nincs más eszünk, nekünk nincsenek fegyvereink, viszont van egy erős, hatalmas Jézus Krisztusunk, aki már legyőzte a gonoszt!

Forrás:

Emmanuel Közösség;
szerkesztett szöveg

AZ ÚRRAL VALÓ EGYSÉG IMÁJA

Imádot Jézusom!
Lábunk együtt járjon.
Kezünk együtt gyűjtsön.
Szívünk együtt dobbanjon.
Bensőnk együtt érezzen.
Elmének gondolata egy legyen.
Fülünk együtt figyeljen a csöndességre.
Szemünk egymásba nézzen
és tekintetünk összeforrjon.
Ajukunk együtt könyörögjön
az Örök Atyához irgalomért! Ámen.

Dr. Fábry Kornél
kinevezett Esztergom-budapesti segédpüspök

IMÁDKOZZUK AZ ÚRRAL VALÓ EGYSÉG IMÁJÁT HAZÁNK VÉDELMEÉRT!

Sokakban felmerül a kérdés, miért és hogyan imádkozunk Magyarországot és a békéért? Napjainkban nem olyan háború dúl, mint régen, amikor tudták, hogy ennek vagy annak terület kell, és ezért harcoltak a felek egymás ellen. Ma annyi érdek van, amit szinte lehetetlen követni, s nem is tudjuk, milyen hatalmak munkálkodnak igazából a háttérben.

Most, amikor látjuk a körülöttünk lévő világot, Pál apostollal együtt megismételhetjük: „Mi nem a test és vér ellen küzdünk, hanem szellemi hatalmasságok és fejedelemségek ellen.” Világos ugyanis, hogy minden rossz mögött ott van a kísértő.

A sátánnal kapcsolatban két szélsőséges tévút van, az egyik, amikor teljesen tagadjuk a létét, a másik pedig, ha folyamatosan vele foglalkozunk. Neki mind a kettő kedves.

Mi, keresztények nem vagyunk pesszimisták, mert a pesszimista nem hajlandó tudomást venni a jóról. Nem vagyunk optimisták sem, mert az optimista nem hajlandó tudomást venni a rosszról. Mi, keresztények, reménykedők vagyunk. De mi a feladatunk ebben a helyzetben? Mondhatnánk azt, hogy „mi kis pontok vagyunk, mit tudunk itt tenni?”. Ám ott a bátorító gondolat, hogy a sátán rettenetesen mindenkitől, aki térden állva imádkozik, aki Istenhez fordul, mert Ő mindenható. Ez a mi reményünk alapja! Ki kell mondanunk, hogy Urunk, mi a tiéd vagyunk, neked akarunk szolgálni, senki másnak. A Jóisten a hozzá hűségesekeket megsegíti. Tehát nekünk reménykedőknek kell lennünk!

Nemrég Magyarországon járt több olyan külföldi, nagyon mély lelkiséget élő ember, akik nagyon bátorítóak voltak hazánkkal kapcsolatban. Jim Blount atya azt mondta, hogy Istennek terve van Magyarországgal. Ugyanis annak idején Szent István király felajánlotta a Szűzanyának az egész országot, éppen ezért a Szűzanyának nagyon fontos Magyarország, és Isten is meg akarja menteni. Nyilván az Úr mindenkit meg akar menteni, de csak azt tudja, aki engedelmeskedik neki. A Szentlelket is annak adja, aki kész az engedelmességre.

Isten ezen a kicsi országon akarja megmutatni az ő dicsőségét, és ebből a kicsi országból fog kiindulni egy kegyelem-áradat. Én hiszek benne, hogyha mi, magyarok elkezdünk imádkozni, akkor valóban megújulást tudunk hozni nemcsak népünknek, hanem egész Európának, és ennek hatására eljöhet a béke.

Az ima nagyon komoly dolog. Nem a mi erőnk mutatkozik meg benne, hanem Isten ereje, a Szentlélek ereje. Látjuk a Szentírásban is, hogy ahányszor csak imádkoztak az emberek, ott bizony győztek a gonosz felett – ám ha valaki elfordult Istentől, rögtön zsákmányául esett a gonosznak.

Fontos imádkoznunk a világ vezetőiért is, hogy térjenek meg. Ha azok, akik nem a Jóisten szándéka szerint irányítják a világ dolgait megtérnek, akkor minden megváltozik. Ezért kell

TÁJÉKOZTATÁS A MÁRIAREMETEI KARITÁSZ MUNKÁJÁRÓL

A SZERETETSZOLGÁLAT EREDETE

A karitás a keresztények szervezett jótékonyága, mely már Krisztussal kezdődött. Az apostoli egyházban közösségi jellegű volt, és szorosan kötődött a szentmiséhez. Az apostolok, majd a püspökök oldalán a diakónusok és az özvegyek végezték a szegények gondozását, de a karitás már ekkor túllépett az egyházközségek keretein, mert a szegényebbeket adománygyűjtéssel segítették (Róm 15,2; 2Kor 8,2). Az egyházatyák korában főként a püspöki székhelyeken menhelyeket, kórházakat és zárandokházakat tartottak fenn, melyeket Nagy Konstantin császár bőkezűen támogatott. Hasonló intézményeket nyitottak a kolostorok. A plébániai karitás rendszere az 5. századtól fejlődött ki. A 12. századtól a középkor végéig a városokban a polgárok közössége gondoskodott a rászorulókról. Páli Szent Vince az Irgalmas Nővérek alapításával az újkori karitás úttörője és mestere lett az egész katolikus világ számára.

VÁLTOZÁS A MÁRIAREMETEI KARITÁSZ SZERVEZET SEGÍTŐ MUNKÁJÁBAN

A tapasztalati tények kiértékelése alapján a segítő munkánk még hatékonyabb működésére törekszünk. Mindezt változtatásokat vezetünk be csapatunk életében, mivel nagy örömeinkre végre segítséget kaptunk a biztonságos tárolásra! Személyesebbé és élőbbé szeretnénk tenni a gyűjtő munkát, és a már megszokott vásárokat is!

Ezért 2023. július 1-től kezdődően, minden hónap első hétfőjén reggel 6 órától délelőtt 10 óráig gyűjtjük a felajánlott holmikat, lehetőleg személyes átvétellel!

Kizárólag jó minőségű, használható tiszta ruhák, cipők, játékok, gyermek és felnőtt ruhaneműk, háztartási díszek, eszközök, edények és olyan eszközök átvételére van lehetőségünk amelyeknek a továbbiakban van még használati értéke!

A gyűjtés helye a Cserkészház udvara: 1029 Bp., Hímes utca 3.

GYŪJTÉSI NAPOK AZ ÉV FOLYAMÁN:

2023. július 3.	06 órától 10 óráig
2023. augusztus 7.	06 órától 10 óráig
2023. szeptember 4.	06 órától 10 óráig
2023. október 2.	06 órától 10 óráig
2023. November 6.	07 órától 11 óráig
2023. December 4.	07 órától 11 óráig

VÁRJUK FELAJÁNLÁSAIKAT!

Az új rendszerben az első jótékonyági vásárt 2023. augusztus 24-én csütörtöktől, augusztus 26-án szombatig szervezzük. Csütörtökön, pénteken 07-18 óráig; szombaton 07-12 óráig.

Az adományokból a Máriaremetei szervezeten túl továbbra is támogatjuk a bajnai, a monori és a tápiószelvi karitás szervezetek rászorultjait, ahol az eddigi segítségünk is órási segítség volt!

A vásár bevételét szervezetünk az ellátási körében élő idős, rászoruló tagjainak ünnepi ételmezeradományaira, családoknak főleg a gyermekeik nyári foglalkoztatásának, és iskolai előkészítésének támogatására fordítjuk!

A Máriaremetei Karitás Szervezet munkatársai

A MOSOLY ÉS A REMÉNY ÚTJÁN JÁRVA

Beszélgetés dr. Réti István képviselő-testületi elnökkel

Ha meg akarnánk nevezni, ki az, akit mindenki ismer egyházközségünk hívei közül, akkor a legtöbben dr. Réti Istvánt, a plébániai képviselő-testület világi elnökét említenénk elsőként. A szentmisék után mosolyogva beszédbe elegyedik felnőttekkel, gyerekekkel, mindenkire van egy-egy bátorító mondata, segítőkészen rendelkezésre áll a programokon és rendezvényeken, s ha szükséges – mint pl. ezekben a hetekben az orgona felújítása miatt –, akár a vakolókanalat is kézbe veszi... István, honnan van benned ez az erős kötődés az egyházközség ügyei iránt, s honnan a töretlen optimizmus, amit sugárol magad körül?

Gyerekkoromban csak a szünidőket töltöttem az unokatestvéreimmel Máriaremetén, a nagymamám kicsi lakásában. Ő minden reggel eljött a hetes misére, és én rendszerint vele tartottam. Ilyenkor nemcsak imádkoztam, hanem az oltárnál is szolgáltam ministránsként. Máig emlékszem a hívek hálás szemére, mely erőt adott nekem, hogy reggelenként felkeljek. A későbbi életemre vonatkozóan is elmondhatom, hogy a köszönet gyakran a szeretetteljes szempillantásokban nyilvánult meg. A másik a mosoly: mosolyogva mondtak köszönetet, és én ugyanígy válaszoltam. Talán Molnár Éva írónőtől olvastam egyszer: „Két ember között a legrövidebb út a mosoly.” Tehát ez a kettő: a hálás szempillantás és a mosoly, ami napjainkban is erőt ad nekem.

Persze van, amikor konkrétan tevékenykedni kell, személyesen megszólítva az embereket. Gondolok például a templomi hagyományokra, melyek mintha egyre halványulnának a hitéletünkben. Ilyenek a különböző zárandólatok, de a körmenetek is, elsősorban Úrnapján. Hajdanán olyankor virágtenger borította a templom körül felállított oltárokat és az utak szegélyét mindenütt. Persze mindebben nagy „érvágás” volt a pandémia, amikor a hívek kénytelen-kelletlen bezárkóztak otthonaikba, de erre nem hivatkozhatunk az idők végezetéig. Az emberek megszólításában fontosnak tartom a technikai lehetőségek felhasználását. Szívügyem, hogy amikor csak lehet, az ünnepélyes templomi szertartások hallhatók legyenek a szabadtéri oltárnál, hátha egy-két arra járó megérintenek, de ugyanígy fontosnak tartom, hogy a kiépített kábel segítségével az idősek otthonában naponta hallhassák a szentmisét. Mondhatnánk erre, hogy ott a Mária Rádió vagy a Katolikus Rádió, de az otthonban élők ragaszkodnak az ún. „drótos miséhez”, mert az olyan számukra, mintha személyesen jelen lennének a néhány méterre lévő kegytemplomban.

Mi az egyházközségi képviselő-testület elnökének a feladata?

Nagyon kislétszámú a papság ma az Egyházban, így itt, nálunk sincs segítsége a plébá-

nosnak, mióta Vince atya a pandémia idején elhunyt. Ezért úgy érzem, nekem nagyon fontos feladatomban, hogy László atya közelében legyek és gyakran rákérdezzek, mire van szüksége, mi a legsürgősebb, legégetőbb probléma az egyházközségben. Mindenki mást is szeretnék arra biztatni, hogy ezt időnként tegye meg, mert tennivaló van bőven, kezdve a fűtés, a WC, a külső és belső takarítás problémáitól egészen a világítás vagy a hangosítás folyamatos működtetéséig. De ott van a karitás, a zárandokok fogadása, és én próbálom mindezeket szervezni, ugyanakkor a segítőköt is megtalálni, ha szükséges. Még egyszer hangsúlyozom azonban, a legfontosabb feladatomban azt érzem, hogy a plébánost amennyire csak lehet, tehermentesítsem, hiszen neki a papi teendők ellátása, a hívek lelki gondozása az elsődleges hivatása.

Mi az, ami örömmel tölt el a szolgálatod során?

Igen, ez valóban szolgálat, ami sok időt igényel, és fontos megemlítenem, hogy ehhez elengedhetetlen a családom, különösen a feleségem háttértámogatása. Visszatérve a kérdésre, sok más plébániára is eljutok, s olyankor mindig megkérdezem a munkatársakat, ők mit és hogyan csinálnak? Ha azt látom, hogy egy élő, jól működő egyházközség van körülöttük, akkor azt összevetem a miénkkel. Hála Istennek, az esetek többségében örömmel állapítom meg, hogy nálunk is milyen sok minden működik. Gondolok itt pl. a rózsafüzérre, a szentségimádásra vagy a mindennapi szentmisére, hiszen ez egy zárandokhely, és akik ide jönnek, azok számára mindez nagyon fontos. A zárandokok egy-egy mosolya igazi örömet jelent számomra.

Gondolom, a mi plébániánk is egyfajta éves költségvetés szerint működik. Ebben az esztendőben mi az előttünk álló legnagyobb feladat?

A legfontosabb az orgona felújítása, ami régóta időszerű. Ezzel együtt felmerült a probléma, hogy a templomhajó és a torony találkozásánál egy jelentős repedés alakult ki a két épületrész eltérő terhelése miatt, melynek egyik oka a toronyban lévő harangok mozgása. Az orgona felújítása előtt a repedéseket is meg kell szüntetni. Mivel ezt teljességében nem tudtuk előre felmérni, úgy érzem, ebben rászorulunk a hívek anyagi támogatására.

Beszélgetésünket az optimista alaptermészetedre utalva kezdtük, s talán időben előre tekintve is ez jellemző rád...

Valóban reménnyel tekintek a jövő felé, és ez a gyerekek jelenlétéből fakad. Külön köszönet illeti a családos fiatalokat, akik a közelmúltban kapcsolódtak be a plébániai életbe, s hozták magukkal a gyermekeiket. Szeretném úgy fogadni őket, mint ahogyan engem fogadtak hajdan a felnőttek. Ha rájuk tekintek, optimista vagyok a plébánia jövőjét illetően, mert a csirázó mag jut eszembe róluk, és a remény útját látom magam előtt.

(Kindelmann Győző)

A jövőnek sok neve van: a gyenge úgy hívja, elérhetetlen, a gyáva úgy, ismeretlen, a bátor lehetőségnek nevezi. – Victor Hugo

